

τὸ ἀμικτὸν ἀφ' ἑαυτῶν δι' αἰδῶν.

Κεφ. 5ον 5.

Λοιπὸν δὴ περὶ τῆς ἴδλων σωματικῆς
 κινήσεως κεφαλαιωσδῶς εἰπεῖν, ὅτι ἕπον
 κ' περὶ τῆς δυνάμεως πλημμελεῖς γ' δ', περὶ κόσμου
 λήθοντες, εἰ καὶ μὴ δι' ἀκρεβείας, ἀλλ' οὐκ
 γὰρ ὡς εἰς τυπὸν μείδιον, τὸ πῶς κόσμου κω-
 ρεύεται τὸν παραλείπειν. ἀρχῆς ἡρώου πε-
 λόγος κ' πᾶσι τοῖς ὄντι πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἐν
 θεῷ τὰ πάντα, κ' διὰ θεοῦ ἡμῖν συνίστηεν·
 οὐδέ μιν ὅ φῶς, ἀπὸ καὶ ἐαυτῶν αὐτῶν
 κ' ἐρμηνεύεται τῆς ἐν τούτῳ σωτηρίας· διὸ
 κ' τῶν παλαιῶν εἰπεῖν πνὲς περὶ γένεσιν, ὅτι
 ταῦτά ὄντα πάντα θεῶν πλέα τε, καὶ δι' ὁ-
 ρθακῶν ἐν δακρυλώματι ἡμῶν, καὶ δι' ἀκούσε,
 κ' πίστεως αἰδήσεως· τῆ ἡβ' θεῶν δυνάμει
 παρέποντα καταδεδωμένους λόγον, οὐ μὴν τῆ
 γ' οὐσίας σωτῆρ ἡβ' γ' ὄντως ἀπειτῶν ὄντι, κ'
 γρηγορῶν τῶν ὁποσὶν δὴ ποτε κατατίθενε τὸν κό-
 σμον σωματικῶν, ὃ θεός· οὐ μὴν αὐτοῦ ρ-
 γῶν κ' ὁππῶντος ζώου κήματον ἑσπῶν, ἀγ-
 λά δυνάμει χρώματος ἀπύτω, δι' ἧς κ' τῶν
 πάρος δοκῶντων εἶναι, περιγίνεται. τίμῃ ἡβ'
 οὐκ ἀκατάτω κ' περὶ τῶν ἑδραῶν αὐτῶν ἐλα-
 χον, ὑπατὸς τε διὰ τῆς ἀνοήμασιν, καὶ κ'
 τῶν ποιητῶν, ἀκροτάτην κορυφῆν τῆς σωματικῆς
 τῶν ἐργαζομένων ἀσθενῶν· μέγιστα δὲ
 πῶς αὐτῆς τῆς δυνάμεως δοξαλαίει τὸ πλη-
 σίον αὐτῆς σῶμα· καὶ ἐπιτετα, τὸ μετ' ἐμῆνο.
 καὶ ἐφορῶν οὕτως, ἀχρεῖ τῶν καὶ ἡμῶν
 τῶν πᾶν. διὸ γὰρ τε καὶ τὰ ὄντι τῆς γῆς, ἵσμεν ἐν
 δοξαλαίει πλείων τῆς ἐν θεῷ ὄντα ὠφε-
 λείας, ἀδενῆ καὶ ἀκατάλληλα εἶναι, καὶ πολ-
 λῆς μεστὰ ταραχῆς· οὐ μὴν δὴ καὶ κα-
 πόσον ὄντι πᾶσι δυνάμει πῶς τε τὸ θεῶν,
 καὶ τὰ καὶ ἡμῶν ὁμοίως συμβαίνει, τὰ τε
 ἑσπῶν ἡμῶν, κ' τὸ ἐγγύον τε καὶ παρῶν τε
 θεῷ εἶναι, μέλλον ὅ καὶ ἡβ' ὠφελείας με-
 ταλαμβάνοντα. κρείττον οὐκ ἑσπῶν εἶναι ὃ
 καὶ κρείττον ὄντι, καὶ θεῷ μέγιστα ἀρμόζον, ὡς
 ὃ ἐν ἀσθενῶν δυνάμει ἑσπῶν, κ' τῶν πλεί-
 σον ἀφροσύνησιν, ὡς ἐν γὰρ εἰπεῖν, καὶ σύμ-
 πασιν αἰπῶν· γίνονται σωτηρίας, καὶ ἡβ' ὄντων,
 F

A vniversitas conseruetur in sempiternum, noxam nullam contrahens.

CAPVT VI.

Restat vt summatarum de causa differamus, quæ cunctarum ipsa rerum vim habet tutricem & continentem: quemadmodum cætera perstrinximus. Flagitij enim instar esset, cum de mundo dicere instituerim, tractato si minus exquisito for- tasse, at certè qui sat esse possit ad formulam doctrinæ crassiozem, intactam præcipuam mundi partem principemque præterire. Vetus igitur sermo est, à maioribusque proditus inter omnes homines, vniversa tum ex Deo, tum per Deum constituta fuisse, atque coagmentata: nullamque naturam fatis instructam ad saluam esse posse, quæ citra Dei præsidium suæ ipsa ætatem tutelæ permissa sit. Quocirca veterum nonnulli eousque proeecti sunt, vt hæc omnia didicerent Deorum esse plena, hauriri que eorum spectra ab hominibus oculis & auribus, reliquisque sensibus: sententiæ illi quidem fundamenta iacentes diuinæ fortasse potentie, non item diuinæ naturæ congruentis. Etenim cunctorum quæ rerum natura complectitur, cum feruatur est Deus: tum verò quæcunque in hoc mundo quouomodo perficiuntur, eorum omnium idem genitor est: non sic tamen ipse vt opificis in morem, animalisque lassitudinem sentientis, labore affici possit: vt qui ea facultate utatur, quæ nulli cedat difficultati: cuius vice vi facultatis omnia in potestate continet: nec minus etiam quæ longius ab ipso videntur esse summta. Summam igitur & primam sedem mundi sortitus, ea de causa Hypatus, quasi supremus appellatus est: & (vt inquit Poeta) in summo culmine vniversi cæli suum habet ipse domicilium situm & collocatum. Maximè verò vim eius sentit numinè que eius ante omnia fruitur id corpus, quod proximè eum situm est: tum quod secundum ab hoc situm habet: & vnumquodque deinceps, prout situum ordo ad nostrum vsque locum natura constitutus est. Quo fit vt & terra & terrena omnia, quàm longissimè ab diuinitatis adminiculatione abscedunt, tam infirmitate summa sint ipsa, concinnitatibusque sibi consentaneæ maximè expertia: Atqui cum ita sit numerus diuinum natura sua comparatum, quoquo vt versus per me: nimirum ea in quibus ipsi versamur, ac nobis superiora, pro eo quantus est accessus ad Deum, vel abscensus ab eo, eius opitulationem quoque sentiunt. Proinde id præstabilius esse censimus, Deoque tum decentius, tum magis consentaneum, ita de eo opinari, vt dicamus, potestatem illam in celo sedes suas habentem, incolumitatis causam rebus vniversis præstare.